

Stk. 4. Socialministeren fastsætter nærmere regler om betalingen efter stk. 1 og kan herunder bestemme, at der skal ske nedsættelse eller bortfald af betalingen under hensyn til forældrenes økonomiske forhold og børnenes særlige behov for ophold i dagtilbud.

Stk. 5. Betalingen fastsættes for et regnskabsår ad gangen på grundlag af dagtilbudenes budgetter. Dette gælder dog ikke for puljeordninger, jf. § 11.

Stk. 3. Ved optagelse i kommunal dagpleje i opholdskommunen beregnes tilskud på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved ophold i den kommunale dagpleje.

Stk. 4. Ved optagelse i dagtilbud i en anden kommune end opholdskommunen beregnes opholdskommunens tilskud, således at det svarer til 70 pct. af de gennemsnitlige driftsudgifter pr. plads for dagtilbud i opholdskommunen beregnet for den aldersgruppe, som barnet tilhører. Tilskuddet kan dog højst udgøre 70 pct. af de budgetterede driftsudgifter pr. plads i det benyttede dagtilbud, som beregnet af udførerkommunen, jf. dog stk. 5 og 6. Opholdskommunen betaler tilskuddet direkte til udførerkommunen. Forældrene betaler forskellen mellem tilskuddet fra opholdskommunen og driftsudgiften pr. plads i det benyttede dagtilbud, som beregnet i udførerkommunen.

Stk. 5. Opholdskommunen kan, hvis forældre vælger et dagtilbud i anden kommune end opholdskommunen, beslutte at give et ekstra tilskud til udførerkommunen for enten at reducere udførerkommunens udgifter, reducere egenbetalingen eller begge dele. Opholdskommunen betaler det ekstra tilskud direkte til udførerkommunen.

Stk. 6. Socialministeren fastsætter nærmere regler om tilskud og egenbetaling efter stk. 1 og 4 samt § 26 og kan herunder bestemme, at tilskuddet skal forhøjes under hensyn til forældrenes økonomiske forhold og børnenes særlige behov for ophold i dagtilbud.

Stk. 7. Tilskud og egenbetaling efter stk. 1 fastsættes for et regnskabsår ad gangen på grundlag af dagtilbudenes budgetter. Dette gælder dog ikke for puljeordninger, jf. § 11.

§ 15 a. Kommuner, som tilbyder en pasningsgaranti i dagtilbud efter §§ 9-11, kan ud over forældrebetalingen efter § 15, stk. 1, opkræve en særlig forhøjet forældrebetaling for ophold i dagtilbud. Den forhøjede betaling udgør højst 1 pct. i år 2000, 2 pct. i år 2001 og 3 pct. i år 2002 og de følgende år af de budgetterede udgifter efter § 15, stk. 1.

Stk. 2. Pasningsgarantien indebærer, at kommunen har pligt til at anvise plads i et dagtilbud, jf. §§ 9-11, til alle børn i aldersgruppen over 26 uger og indtil barnets skolestart. Socialministeren fastsætter nærmere regler om pasningsgarantien, herunder om frister for anvisning af plads og om særlig forhøjet forældrebetaling.

Stk. 3. Hvis kommunen ikke kan anvise en plads i et dagtilbud fra den dato, hvor barnet efter de regler, der er fastsat efter stk. 2, skal anvises en plads, betragtes det som brud på pasningsgarantien. Kom-

§ 15 a. Kommuner, som tilbyder en pasningsgaranti i dagtilbud efter §§ 9-11, kan nedsætte tilskuddet for ophold i dagtilbud til minimum 67 pct. af de budgetterede udgifter, jf. § 15, stk. 1 og 4.

Stk. 2. Pasningsgarantien indebærer, at kommunen har pligt til at anvise plads i et dagtilbud, jf. §§ 9-11, til alle børn i aldersgruppen over 26 uger og indtil barnets skolestart. Socialministeren fastsætter nærmere regler om pasningsgarantien, herunder frister for anvisning af plads og om nedsættelse af tilskuddet.

Stk. 3. Hvis kommunen ikke kan anvise en plads i et dagtilbud fra den dato, hvor barnet efter de regler, der er fastsat efter stk. 2, skal anvises en plads, betragtes det som brud på pasningsgarantien. Kommunen har herefter pligt til med virkning fra den 1. i den følgende måned at ophøre med at give nedsat tilskud efter stk. 1.